

صیرفی کور تبریزی. (س دهم ق)، شاعر. معروف به صیرفی کور. از نجیب زادگان تبریز بود. چون یک چشمش عیب داشته به کور شهرت یافته است. در میدان کشتی‌گاه به صراف‌ی اشتغال داشت. وی پیشوای شاعران آن شهر بود و با میر صنعی نیشابوری، مولانا فانی و معروف تبریزی معاشر بود و در شعر نیز از سبک آصفی پیروی می‌کرد. در تبریز درگذشت و در چرنداب به خاک سپرده شد. اشعاری از او در تذکرها نقل شده است.

تاریخ نظم و نثر (۵۲۸-۵۲۷)، تحفه سامی (۲۶۱)، تذکره شعرای آذربایجان (۲/ ۳۹۹-۳۹۷)، دانشمندان آذربایجان (۲۴۰-۲۴۱)، الذریمه (۹/ ۶۲۴)، سخنوران آذربایجان (۲۹۳-۲۹۵)، فرهنگ سخنوران (۵۶۸-۵۶۹)، لغت نامه (ذیل / صیرفی)، مجمع الخواص (۲۶۹-۲۷۰).